

متن پرسش

سلام استاد عزیز: استاد در حال طی فص شیئی هستم، سوالی دارم: اینکه آیا حیوان سگ در عین ثابتگی تکوینی یا همان کلی سعی خودش حاضر است بالفعل و حق را به تمامه دارد پیش خودش، یا مثل ما تشریحی دارد و سیر از قوه به فعلی وجودی دارد و او هم باید تلاش کند برای بهتر و کلی تر حق را دیدن؟ در مثال سگ آیا کنار زدن قیود و جزئیات اصلا معنا دارد؟ یا نهایت کمالش اصولا همین است که الان هست و هیچ جای ترقی ندارد؟ مثلا می‌تواند سگی در سگیت خودش سیر کند و بشود سگ اصحاب کهف و کمالاتی بدست بیاورد و یکی دیگر سگی ولگرد بشود که پاچه مردم را می‌گیرد؟ سگ هم یک نوع ظهور است و در ظهور هم گفتیم تشکیک هست، یعنی ظهور و تجلی سگیت هم مثل انسانیت ذومراتب است؟ و اینکه بعد از مرگش روح سگی او که اصل هستی اوست چه می‌شود؟ آیا عالم برزخی دارد و قیامتی؟ یا برمی‌گردد به دنیا؟ با تشکر التماس دعای خیر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: علامه طباطبایی در آیه ۳۸ سوره انعام که می‌فرماید: «وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ» معتقدند حیوانات نیز مسیری برای شدن دارند و عرایضی نیز در شرح این آیه در بحث سوره انعام شد. موفق باشید